

MAGYAR MŰSA.

Költ Bétsben 9. Májusban 1787.

*Edgy szegény Fejér Tseléd' szerentsétlen esetének,
's véletlen lett el-temettetésének le-jejlése; melly
eredetét vette Debretzenben.*

MVLnak, 's VIIVLnak, régen Lett DoLgok aVVL-
nak,

Igy Van, 's Igy nekünk nints Itt Igazánn haza székünk.

*Uenyelés, és Ejjel gyermeket nemzének, (a)
U Meliyet Nevettségnek (b) szépen nevezének,
Ez tselekedetét mélyen fefzegette*

Embernek, és végre vele meg-nevette.

E' szerént meg-nézett edgyfizer edgy tehenet, (c)

Mellyet le-betsmelvén, szegénynek kést fenet,
Termetét fejének mert nem szerethette,

Ezért meg-nevette, betsteleenné tette.

Még pedég fegyverét termes fejének (d)

Szép tekervényesen mellyek terjedének,
Mellyeket emberek tehen' szépségének

Helyesen neveznek, vénnek, és gyengének.

Ékteleennek nézé ezeknek természet,

Sérelmesnek elé felé tekerését;

Mert

(a) Mómus' szálei. (b) Mómus. (c) Neptúnus' Bikája.
(d) Tehen' szarva.

H h

ben minden nevezetesebb Városoknak eredeti, ritkasági, népessége, lakosainak természeti, és erkölcsi tulajdonsági, élelmének és ruházatjának módja; ennek-felelte minden ujobbat találtatott szigetek hasonlóképpen le-fognak írattni. II. *A' História*, mellyben elő fognak adattatni, a' közelebbi múlt időnek nevezetesebb történetei, p. o. a' mostan folyó Szászoknak pragmatika históriája, a' F. Auszriai Háznak eredete, nevezetese, viszontagságai, uralkodása, a' Sveciai, Daniai, Lengyel Országi, és Amerikai revoluzióknak, vagy nagy változásoknak históriája 's a' t. III. *A' Politika és Statistika*, melly elől adja minden Országok igazgatásának formáját, fundamentális törvényeit, felsőbb polgári- és törvény-sz. e t, jövedelmeket, hadi erejét, más Nemzetekkel való Szövetségzeit, kereskedéseit, 's a' t. — *Másodszor. A' Filozofia két tziikelyeket fog magában foglalni, ú. m. I. Az Erköltsi Tudomány*, mellyben némelly ritka virtusokkal tudóko embereane példák által fognak az Ifjak a' Virtusoknak követésére serkentetni. II. *A' Nevelésnek Tudományát*, mellyben miképpen kellesték a' gyermekeket életeknek első szempillantá oktatva fogva, 20 esztendő korokig, mind testekre, mind erköltsökre nevezve nevelni, rövideden le fog írattni. — *Harmadszor. A' Természeti Tudományok (Phyzikának) négy Szakái lesznek, ú. m. I. A' Természeti História*, mellyben elő fog-adattatni a' földnek teremtele, annak változásai, a' hegyeknek, völgyeknek, folyó-vizeknek eredete, a' tűz-ösztendő hegyeknek, és némelly ritka állatoknak históriája, 's a' t. II. *A' Természeti Tudomány*, mellyben meg-fognak magyaráztni fok a' természetben elő forduló dolgok, p. o. a' Villámoknak, mennydörgéseknek, mennyko-hullásoknak, és más levegő égbéli nagy változásoknak; a' fák, füvek, kővek nevezeteseinek okai 's a' t. III. *A' házi és mező Gazdálkodás (Oeconomia)*, a' mellyben boven le fog írattni a' szántó és termo-földeknek, szőlő hegyeknek, kerteknek művelése, a' föld termésének fokfelé halzonra való fordíthatása, a' barmoknak tartása, ártalmas bogaraknak, és férgeknek elvezetése 's a' t. IV. *Az Orvosi Tudomány*, mellyben elsoben-is miképpen kellesték fok ragadó, és mostan uralkodó nyavalyákat el-kerülni, vagy azokat könnyű szerrel orvosolni, elő fog-adattatni. Továbbá és nevezetesebben le fognak írattni a' barmoknak különb-külömb-félé nyavalyái, azoknak esmeretetei jelei, orvoslása, a' marha dögnök el-tavoztatása. 's a' t. — *Negyedszer. A' Tudománybéli Tudostásokban (Litteráriában)* elől fognak fordulni a' Tudományoknak minden Európai Országokban való mostani állapotja, minden Tudos Társaságoknak, Fő-Oskoláknak (Univerzításkoknak) nevezetesebb Bibliotékáknak históriája. 's a' t. Ugyan ezen résziben fognak minden ezután ki-jövendő hasznos könyvek, summásan, és illendóképpen meg-írtelve elő adattatni.

Mert ezekkel embert, 's gyermeket sértenek,
 Vérengzésekhez tehének értnek.
 Efzesen beszélsz te nevettség' mestere, (e)
 Sérelmes felettébb tehének fegyvere: (f)
 Efzes beszédednek fejtegetésére
 Edgy mesét jelentek helyesbb értelmére:
 Debretzenben esett edgy fejr-tseléden;
 Ez ép, 's egészséges lévén edgy ebéden,
 Ebédjét meg-ette, 's fel-kele békével,
 Mendegélnek ketten kedves gyermekével,
 Le-telepedének szélére edgy rásnek,
 Mellyet bé-menésnek neveznek helyének. (g)
 Kergete edgy Heates edgy Tehenek férjét (h)
 Nyeregben, 's tehének ménese' vezérjét. (i)
 Edgyfzer megy sebessen ezen szegény felé
 Hegyes fegyverével, mellyel testét szelé,
 Elébb, fegyverére szegénykét fel vette,
 Fel-vetette, 's ezzel megint le-ejtette,
 Ekkép tsalekedvén ezen fene véle,
 Ketté feslett méhe, 's szélyel terjedt béle.
 Eleget fértzelték ezt Feltser Legények, (k)
 De nem segíthették ezt ezzel szegények.
 Mert menten Félelmek' Fejedelme érte, (l)
 'S testének vendégét, lelkét, ez meg-kérte.
 E' mellett edgy tehén tele lévén széllel, (m)
 Sebes menésével széledezett széjjel:
 Lele edgy Németet nyergével egyemben;
 De nem mene vele edgy kevésé szemben;
 Mert fejére lévén nyerge helyheztetve,
 Szepegett e' tehén, meg-lévén rettentve;

De

(e) Mómus. (f) Tehén' szarva. (g) Ajtó. (h) Bika.
 (i) Bika. (k) Fértzelték, pro varták. (l) Halál.
 (m) Dühösséggel.

De letéven terhet e' német fejének, (n)
Meg-menekedése nem léve testének.
Meg-kéfelte szegényt fegyvere' hegyével,
Ezt nyerte nyergének le-eresztésével. (o)
E' szerént ne terjedj ember életedet;
Mert vége kétsége, védelmezd fejedet!

Sz. József Napján II-dik JOSEF &c. Felsőges Ele-
téért a' Tordai Unitárius Atyafiak Gyülekezetében
mondott Könyörgés, J. Kozma Mihály nyelve
után.

Mennyei Felsőség edgy igaz Isten! ki egyedül ural-
kodól mindenek felett Mennyen és Földön:
tiéd a' Méltóság, tiéd minden erő, tiéd az Hatalmas-
ság. Te általad uralkodnak a' Királyok, a' Fejedel-
mek viselik a' Fejedelemséget. A' te Isteni Kegyelet-
méségedből a' mi K. F. a' JOSEF az egeknek ked-
vese, biborban fel-öltözve ül királyi székben, dicsős-
ségnek arany koronáját viseli fejében, hatalomnak
Királyi páltzája vagyon kezében, egyenességgel,
bölcsességgel telyesek az ő rendelései, békefényben él-
nek a' magok munkájoknak gyümölcseiből az ő hí-
vei. Oh! esetek térdre minden Istenes Hívek, áld-
játok az egeknek urát, a' ki meg- emlékeztvén kelet-
lenők, meg-adta nekünk némű némű boldogságunkat,
arra bírta K. F. Királyunknak szívét lelkét, hogy
fel-allítaná szent neved' szabados tiszteletét, fel-ol-
dozná a' fogoly Lelkeknek szabadságát, és tündököl-
tet-

Gg 2

(n) Nyereg. (o) Nem ölte-meg, hanem csak meg-türkölte.

tetné az igaz szeretetnek, 's keresztyéni türelem-
 nek fénylő tsillagát lelkünk örömére! Áldott légy
 Szent Isten gyülekezetünkben, gyönyörködjék lel-
 ked tiszteletünkben, mellynek illatya menjen ortzád
 eleibe, 's kedves áldozatúl légyen. Oh Királyok-
 nak Királya, JOSEFnek vezérlő Ura! esedezunk a'
 Te fel-kent Királyodéit, tartsd-meg életét, fokasít-
 tsad elztendeit számos időkre, terjeszszed bírodalmát
 fok népekre, 's nemzetségekre, a' kik nagy öröm-
 mel fel-vegyék kegyes Uralkodását, 's k' stólhassák
 Királyi kegyelmének édesységét. Rejsd-el kegyes Ki-
 rályunkat kebeledbe, minden ellene való titkos go-
 nosz szándék ellen: parancsolj felölle szept Angya-
 liának, hogy úgy hordozzák őtet minden útaiban,
 hogy meg-ne usse lábait a' veszedelem' köveiben:
 retentsd-meg titkos ellenségeit, hogy kezeket fel-
 kent Királyod ellen ki-nyújtani ne mérészeljék, és
 a' mellyek veszedelmek lehetnének néki, előre je-
 lentsd-meg, hogy örvendezzen a' Király a' Te szaba-
 ditáfodban. Ruházd-fel továbbra-is K. Fejedelmün-
 ket, mennyei bő tetséggel, 's az uralkodásra szük-
 séges ajándékokkal, mind azoknak fel-találására,
 mellyek dicsősé ed terjesztésére, 's a' lelki-esméret-
 nek szabadságára, engedelmes Hiveinek bődogságára
 néznek; hogy Birodalmaiban ne légyen erőszak té-
 vő, szenvedő, hanem az igazság, és irgalmaság
 egymást elő lálják, a' szeretet, és békeféség edgy-
 mást tsókólgaíák az utzákon, és meg láísa minden
 nép, hogy az Ur uralkodik a' mi földünkön, ki né-
 péhez való szerelméből ültette K. Fejedelmünket
 Királyi székebe. Tards meg e' véare a' első méltó-
 ságban a' jó lelki esmérettel fénylő bölts tanáts Ura-
 kat-is, 's bírjad mind azoknak javallására, a' mel-
 lyek K. Királyunkat Isten, és emberek előtt ked-
 vésé

vessé téfzik, dítsőséget az ég alatt mindenfelé ter-
jesztik, sőt emlékezetét is Nemzettségről Nemzettségre
re beszélik, jövendőben pedig az Isten királyi izé-
kébe helyeztetik. A' Fejedelem mellett értzfal-
gyanánt álló vitézi rendnek is szívet erősítsed, hogy
kész legyen mindenkor a' Király mellett viaskodni,
's mint edgy széltől el ragadtatott lapta, úgy fusson
előtte a' Királyi dítsőség' ellenségének hadi serege.
A' mi szíveinket pedig hajtsad Királyunkhoz való
hűségre, 's engedelmessegre, hogy tiszteljük őtet
mint általmozó Angyalunkat, és szerezsük mint édes
Atyánkat. Aldjad-meg végezetre a' mi földünket
bőrséges javaiddal, hogy míg e' földön jövevényke-
dünk, adjuk-meg a' Tsáfszárnak, a' mi a' Tsáfszáré,
az Istennek, a' mi az Istené! Légy meg-halगतója
Imádságunknak. *Mi Aty. 's a' t.*

Edgy nagy Tudományú Hazafinak G. Úrnak Ko-
márom Vára' romlásáról itt Deák Versei, és
azoknak T. Döme Károly, első esztendőbeli Pofonyi
nevendékeny Pap által lett Magyar mértékes Versek-
be való foglalása: mellyből mind a' két részről szép
ész tetszik-ki.

E L E G I A,

*qua Virgo Comora utriusque arcis Comaromiensis,
praesertim veteris sortem deplorat.*

Tristia fata cano: veteres Mars deserit arcis,

Evacuat muros, belligerasque domos.

Arx mea, quae quondam spreuit viresque, minasque

Hostiles, armis exspoliata gemit.

Cladibus infauftis moveor, tristisque ruinae

Illacrymor laceris virgo Comora genis.

Mensis erat, solis quo multum intenditur aestas,
 Mensis hic a primo Caesare nomen habet,
 Dum redeunt terrae trepidantis saepe fragores,
 Sanguineo vultu lunaque solque rubent.
 Moenibus immineat cum desolatio nostris,
 Indicium fati astra dedere meis.
 In me nil meritam fertur sententia mortis:
Arx pereat! jam jam quae peritura ruit.
 Inconcussa steti, victricia moenia stabant,
 Quae trepidavit humus, paucula damna tulit.
 Attamen adventant funebria tempora nobis,
 Ille mihi mensis sustulit omne decus.
 Moenia nostra jacent, arx florentissima quondam
 Spernitur, en quorsum gloria nostra cadit.
 Hinc pyrius migrat pulvis, tormenta globique
 In muris resonat machina nulla meis.
 Hic ubi militiae robur vibraverat enses,
 Miles ubi excubitor constitit, herba virescit.
 Urticae surgunt, lappae, virusque cicutae,
 Undique sambucus moenia nostra tegit.
 Arx invicta steti: nullus me terruit hostis,
 Quin timuit vires turcica luna meas.
 Semper eram Virgo, quae musulmanica risti
 Agmina, Sultani temnere sueta minas;
 Frustra Sinanus Caudas adduxit equinas,
 Turcica fixerunt hic male signa pedem:
 Tertia lux fulsit, jubet is sua castra revelli,
 Namque Solimanni robore major eram.
 Fluctibus usque suis frustra me verberat Ister,
 Hostibus insulto fortior ipsa meis.
 Danubii froenum fueram florentibus annis,
 Clavis et Imperii virgo Comora fui.
 Dicite: quo porro victricia ferta reponam?
 Enervata tenet vix sua ferta manus.

In nihilum redigor, remanent mea nomina tantum;
Exspolior templis, moenia squallor habet.
Divendi jubeor, muri lacerantur, et aedes
Continuo nummis praeda parata fui.
Tympana dant populo signum, licitatio fervet,
Caesareae subito diripiuntur opes:
Emptorum voto cedit mea tota supellex,
Non pretium rerum, respiciturve valor.
Mensae, ligna, trabes, sedilia, clathra, catenae,
Quidquid et a ferro nomen habere solet,
Tollitur arbitrio licitantis, protinus emptor
Quod statuit pretium, pendit avara manus.
Hora silet, Campana tacet, suffertur utrumque,
Candida discrimen turris et ipsa subit:
Vendita turris erat, ter deno venditur auro,
Sed nimium stabili stat bene fixa loco.
Sublatis aditum praebent cava moenia portis,
Exornat Martis nulla fenestra domos.
Tetra mihi facies, omnis fert vulnera murus,
Arx stat inornatis dilaniata comis.
Incola nullus adest; quae fert a vespere nomen,
Nidos hicce suos bestia turpis habet.
Serpentes, ranas, mures, pictasque lacertas
In muris video foetificare meis.
Ite meae lacrymae, sint haec solamina nobis,
Crescat et a lacrymis Ister vterque meis.
Tu mecum luge, tu moestos indue vultus,
Qui mea fluctivomis moenia lambis aquis.
Vos mecum nymphae pullos sumatis amictos,
Torqueat et noster pectora vestra dolor.
Sed nil proficimus; rapiunt suspiria venti;
Quis rebus lapsis accelerabit opem?
Cogimur usque tamen justas reticere querelas,
Expedit haud semper promere verba palam.

Credula spes lucri, mendaxque relatio famae,
 Subruit astitetis moenia nostra dolis. — —
 Virgineas arces sic invida fata tulerunt:
 Non perit hostili virgo Comora manu.
 Danubii froenum cecidit, jamque unda patefcit,
 Hostibus haec postquam moenia nuda jacent.
 Quid sperare licet, quod si neglecta jacebo,
 Tempora pauca fluent, moenia celsa ruent.
 Nil sub sole manet, ruit hoc, confurgit at illud;
 Fortuna alternans haec levat, illa premit.
 Et reor, ipsa suos consumunt secula partus;
 Tempus edax rerum nil finit esse diu.
 Tendit in interitum, quidquid florescit in ortu,
 Mors etiam saxis, marmoribusque venit.
 Me quoque fata premunt, jam jam ruo, moxque
 jacebunt
 Moenia pulveribus nostra sepulta suis. — —
 Bellica turma! vale; vos Caesaris arma valete,
 Et nomen memori mente tenete meum.
 Navita! junge ratem rippis, hic siste carinam,
 Arcis et illacrymans inspicere reliquias.
 Radera si quondam videas, inscribe, viator!
 Aut rippae, aut tumulo subsequa verba meo:
 Hic, vbi saxanum temere confurgit acervus,
 Nunquam victa diu virgo Comora stetit.

Ezeket eképp ejti ki-síatal magyar nyelvem.

Ver Músám, keseregj! Márs ime Komáromi Vártúl
 Bútsúzik, szűze sír, 's illy panaszokra fakad:
 Váram, melly ezelőtt ellenségeknék erőjit
 Meg-veti, most jajgat, minden erője szakad.
 Ennek nagy romlása merit nagy búba, keserves
 Jajra rebegteti szám, késztetí könyvre szemem'.

Július

Július Holnapban, mellyben mint tűznek hevétül

A' forró naptúl minden hevülve vagyon,
Ismét a' mikoronn e' földnek refzkete terhe,

Amikor a' nap 's hold véres homálya borúlt,
Indúlt akkor az én Váram bástyáira romlás

Igy hát a' nap, 's hold jelt ada vesztém iránt
Engemet ártatlant, ah vadság! adnak halálra:

Vesztzen-el a' Vár, melly vesztire hajlik előbb.

Áltam erőbe, vitéz bástyáim-is áltak erőben,

Bennem föld, melly meg-rezzene, ronta kevést.
Még-is a' meg mondott holnapban fonnyad-el ékem,

Es ez időbe jajos, 's gyászos időkre jutok:
El-dultek falaim roppant szép váram egészen

Meg-vetetett; im' vólt díszem-el ofzla miképp!
Innét puska-por, és ágyú, vitetik ki-golobis,

Nem többé falaim' zengetik itten ezek.
Fű fakad ott fel most, hól berdót sírása kiáltott,

Es hól előbb haragos *Márs* fia kárdrá kapott,
Sás, lapú, 's más ez edgyéb sok dib-dáb füvek
erednek;

Minden helyen rongyos bodz-fa takarja falam.

A' dühös ellenség' ki vont kardjára nevettem

Sőt még félted erős Holdja! Töröknek eröm'.
Szűz vóltam mindég, és olly Szűz a' kibe félést

A' nagy *Szultánnak* nem tudá verni keze.

Hafztalan a' *Sinán* ide népét hozza magával,

Hafztalan a' *Zászlót* rakja ki; meg-nem ijeszt.
Im' tsak alig két nap folyik-el, már tábora mozdúl,

Mert fenn járja (mi nagy) fokkal erőjit eröm.

Bár Duna védelmét, melly nem kitsin, ejtsed-el innét,

Úgy e' de védelmem még-is elégbe leszen?

Fel-tartója valék, 's mint edgy zablája dunának,

Balagván le-felé, melly nyalogatja falam'.

Mostoha fors! de hová, mond, ékességim' enyész-
téd? — —

Tartja kezem száraz kis kofzorúmat alíg.
Porban most heverek, nem egyéb, tsak edgy híre
nevemnek

Áll sent; bástyáim, 's Templomim őszve verék.
El-végezve vagyon: mindjárt hogy adafsam-el; így,
hogy

Jöjjenek őszve vevők, a' dob-is harfog azért,
A' ki mit, és ki hogyan, kíván meg-venni, vehet-meg.
A' mi forintokat ér tsak garafokra szorúl.

Óra, harang némúl; meg-vették ezt-is, amaszt-is,
Tornyot-is háromszor tíz aranyokra verék;
Asztal, pad, szék, ágy, ajtó, kép, 's minden az, a' mit
Készített *Vulkán* műhele, dobra jutott.

Hogy bé-mehets, már nem szükség ajtóra találnod,
Módod elég falain bé menetelre vagyon.

Meg-rongyúltak ezek, mellyért bús gyászba van
ortzám,

Könyvbe szemem, szívem sebbe mi nagyba! vagyon.
Itt hagytak minden lakosím; jaj! árva fejemnek!

Van bennem most tsúf Bör-egereknek helye.

Vajmi keserves, Egek! néznem, rút béka tenyészti
Kölkeit, és a' gyík szép falaimba miképp — —

Könyveim huljatok, és ti vígasztaljatok engem,
Huljatok; hullástok nőni segítse Dunát.

Síri Duna! ti Nymphák vélem keseregjettek edgyütt
Im búnak keserű terbe le nyomja fejem?

Iaj de meg-estemről panaszim mért hasztalan ejtem?

Melly fel-emeljen, nem nyújtja-ki senki kezét.

El-kei titkolnom panaszim', nem-is illik, hoy azt
mind,

Mit ki takar titkon szívibe, szájra vegye.

A' ravasz hír, a' melly nagynak költötte kis eszem,
Nem pedig ellenség' fegyvere, földre vere — —
El-veztem; többé rajtam, nints, a' ki segittsen,
Bár a' váraknak tüzimere voltam előbb,
Semmi nem állandó: most ennek, most meg-amannak
Vidúl forsa, nyomúl forsa de balra megint.
Önnön az esztendőök el-ölik szuleményeket; enged
Semmit idő, mindent melly meg-esz, élni soká.
Hidd-meg, még az erős kő-szál-is végre tsak el-vész,
Minden az, a' mi szület. gyászos halomba fet,
Engemet-is le-nyomott a' fors, bástyám-is egészlen
Szégyenlven estét, porba temette magát. — —
Napjaid éld frissen Mársnak maradéka, ki voltál
En lakosom, forgasd szádba, 's eszedbe nevem?
Szálj te meg-itt ki Hajós! kérlek, köfsed ki-hajódat,
Szörnyű romlásom' nézd, 's keferegjed ügyöm',
Edgy követ állíts-sel mellém a' partra, 's ne töltsd
Tölled ezen szókat vésni, vagy irni reá:
Itt, hól most látszik jajgatni nagy halma köveknek
Vára Komáromnak volt nagy erőbe soká!

Nemes Borsod Vármegyének nagy érdemű Fisikus-
sa Med. Doktor *Domby Sámuel* Úr *Rosenstein*
Rosen Miklos Úr orvosi munkáit Magyarra fordítván,
Nemes Fuskuti *Landerer Mihály* Pofonyi Könyv-
nyomtató Úr betűivel nem sokára világ eleibe fog-
lépni; mellyről, ama nagy Tudományú és nemzete
mellett sok költséges fáradságot tett tudós Erdéj. Méd.
Doktor *Máttyús* Úr, újjonnan sajtó alatt lévő Or-
vosi Könyveivel, és Debretzeni tudós Méd. Dok-
tor, és edgynehány kulső Országi tudós Tárfasá-
gok' Tagja *Veszprémi* Úr Bétsben éppen a' napokban
világra jött tudós és hasznos munkáival edgyütt
bó-

bővebb tudósítást tészünk. Most pedig szolgálunk az E. Publikumnak azon újj' fengével, mellyen ezen Könyvnek Magyarra lett fordítása alkalmasoságával írt, ezen első Doktor Úrnak a' *Pégasus* fordítása folyamatján sétáló nevedékeny, de nagy reményiséget ígéro Fiatskája:

Dobby Jofef S. Pataki Tanuló.

A' Nemes elmének régen még bõlts *Thalesének*
Fészket Athéné rakott, mellybe *Minerva* lakott.
Tsak Görögök bírták, sok ezer könyvekbe fel-írták
A' Bõltsek seregét a' tudományok égét.

Már ma pedig Páris, Béts, 's más, a' Londoni vár-is
Nummismát viselő Bõltseket adhat elő.

Nézd Magyar Országot, 's bámúld! ez-is annyira
hágott,

Hogy fokot ollyast szűlt már, ki magosra repült.
Orvosok-is szolnak Magyarúl, irnak, 's jovasólnak;
Máfsal jól tehetel, hogy ha Magyar lehetel.

Störk, Kranz, Plenck immár Magyarok' kezeikben
sorog 's jár

Nyelvünkön *Tiszot* mond követésre valót.
Rosen-is így lészzen Magyaros köntösben egészen,
Oh ti *Scytha* kezek-néktek adódnak ezek!

Ezt tselekedted Atyám, mellyért meg-nyíttatik én
szám:

Szól *Rófen* magyarúl, minden örömbe boról.
Elj napokat iokakat, köz jó, 's örömünkre valókat
Eletedért Fiad ég, a' kinek élted elég.

Generális Beleznai Ur ó Excellentziájának Epitá-
phiuma, mellyet írt ama mindeneket részre hajlás
nélkül szeretni és tisztelni tudó nagy érdemü tudós
Professzor Horányi Elek Ur Pesten; ki-is noha a' R.
Katholika Anyaszentegdyháznak edgy keresztyéni mód-
ra büszgő Tagja, még-is a' más hiten lévöket-is jele-
baráti szeretettel ölelgetvén, azoknak illő igaz
ditséreteket meg-szokta adni.

STA. VIATOR. ET. LVGE.

IACET. SVB. HOC. MARMORE.

MAGNI. VIRI. EXIGVVS. CINIS.

HIC. EST.

ILLVSVRISS. D. NICOLAVS. BELEZNAY. DE. BELEZNA.

ADOLESCENTEM. MANSVETAE. MVSAE.

LOSONTZINI. ET. POSONII.

AMICE. COMPLEXAE. SVO. FOVEBANT. SINV.

AT. IVVENIS.

MARTIAE. GLORIAE. ARDORE. EXAESTVANS.

TOGAE. SAGVM.

OLIVAE. LAVRVM. VICTRICEM.

PRAETVLIT.

*

MILITIAE. RVDIMENTA. EMENSVS.

POST. VARIOS. DIGNITATIS. GRADVS.

INTER. EQVESTRES. HVNGARORVM. ORDINES

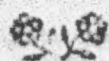
TRIBVNVS.

AC.

GENERALIS. CAMPESTR. EXCVBIARVM. MAGISTER.

EMICVIT.

BELLO

*

BELLO. BORVSSICO. BAVARICO. GALLICO. BELGICO
 INVICTVS. ADEVIT.
 INIMICOS. FREGIT.
 ET. AD. INTERNECIONEM. DELEVIT.
 ATQVE. VLTRO. IN. ARENA. PERSTITISSET.
 NISI. DE. HOSTIBVS. VICTOREM.
 SED. ADTRITVM. VIRIBVS.
 MARS. IPSE.
 CRVENTA. SIGNA. SEQVI. PROHIBVISSET.

*

ITAQVE. POSITIS. ARMIS. HYMENAEO. DEVOTVS
 REM. FAMILIAREM. AC. RVSTICAM.
 FLORAE. ET. POMONAE. OPES.

*

HORTO.
 STATVIS. AQVAEDVCTIBVS. AMBVLACRIS.
 SALIENTIBVSQVE.
 AD. OMNEM. AMOENITATEM. FONTIBVS.
 INSTRVCTO.

*

AEDIBVS.
 AD. INSIGNEM. MAGNIFICENTIAM.
 PILISH.

A. FVNDAMENTO. EXCITATIS. AC. PERFECTIS
 MAGNA. SOLLICITVDINE.
 AVXIT. ET. CONFIRMAVIT.

*

HAS. INTER. CONTENTIONES.
 NEC. DOCTAE, MINERVAE, OBLITVS.

PLVRES. FACVNDOS. EIVSDEM. ALVMNOS.
IN. FLORENTISSIMIS,
BATAVIAE. GERMANIAE. ET. ANGLIAE.
ATHENAEIS.

ALVIT. EDVCAVIT. AC. PROMOVIT.

*

CVRATOR.

SCHOLAS. HELVETICAE. CONFSSIONIS.

CVI. ADDICTVS. ERAT.

CONSTITVTIS.

PRAESTANTIBVS. LIBERALIVM. AA. MAGISTRIS.

FLORENTIORES. REDDIDIT.

*

VIRORVM. INSIGNIVM. CONSVETVDINE.

DELECTATVS.

INGENII. MONVMENTA. AB. IPSIS. PROPECTA.

COLLATO. AERE.

PVBLCI. IVRIS. FECIT.

*

SIC. MAGNANIMITATE. IVSTITIA. MANSVETVDINE.

LIBERALITATE. BENEVOLENTIA.

DEQVE. OMNIBVS. BENEMERENDI. STUDIO.

VIVERE. DESIIT.

ANNOS. NATVS. IV. ET. LX.

IN. CONDITO. A. SE. DOMICILIO. PESTINI.

M. D. CCLXXXVII

*

NON. TAMEN. TOTVS. INTERIIT.

VIVIT. MEMORIA. IN. POSTERIS.

IN. VXORE. CONSTANTIA.
 APVD. PRINCIPEM. FIDELITAS.
 APVD. POPVLARES. INTEGRITAS.
 APVD. OMNES. FAMA.

*

MARITO. SVO. DESIDERATISSIMO.
 MOESTISSIMA. CONSORS.
 ANNA. MARIA. DE. PODMANITZKY.
 PIETATIS. CAUSA.

HOC. MARMOREVM. SEPVLCRI. DECVS.
 IAM. DVDVM. EIDEM. ET. SIBI. ERECTVM.
 PILISH.

LACRYMAS. INTER. POSVIT.

VT

QVOS. AMOR. VII. ET. XXX. ANNIS. IN. VITA.
 CONIVNXIT.

MORS. AD. TVMVLVM. MIGRANTFS. NON. SEPARARI
 ABI. VIATOR.

NIHIL. STABILE. ESSE. POTES. T.
 SVB. FVGACI. TEMPORE.

